

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum requiratur magna deliberatio cum consanguineis & amicis ad
religionis ingressum? 10

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

non est viruperabile; sed hoc solum quod aliquis ei qui conuertitur, det malum exemplum, unde peior efficiatur.

Ad tertium dicendum, quòd in maiori includitur minus. Et idè ille, qui est obligatus voto vel iuramento ad ingressum minoris religionis, potest licite induci ad hoc, quod ad maiorem religionem transeat, nisi sit aliquid speciale, quod impediatur: puta, infirmitas, vel spes maioris profectus in minori religione. Ille vero qui est obligatus voto, vel iuramento ad ingressum maioris religionis, non potest licite induci ad minorem religionem, nisi ex aliqua speciali causa euidenti, & hoc cum dispensatione superioris.

ARTIC. X.

Utrum sit laudabile, quòd aliquis religionem ingrediat, absque multorum consilio, & diuturna deliberatione præcedenti?

917

Ad decimum sic proceditur. Videtur, quòd non sit laudabile, quòd aliquis religionem ingrediat, absque multorum consilio & diuturna deliberatione præcedenti. Dicitur enim 1. Ioann. 4. Nolite credere omni spiritui, sed probate spiritus si ex Deo sint. Sed quandoque propositum religionem intrandi non est ex Deo: cum frequenter per exitum religionis dissoluatur. Dicitur enim Actuum quinto, Si est hoc consilium ex Deo, non poteritis dissoluere illud. Ergo videtur, quòd magna examinatione præcedente debeant aliqui religionem intrare.

¶ 1. Præterea, Prouerb. 25. dicitur, Causam tuam tracta cum amico tuo. Sed maximè videtur hominis esse causa, quæ pertinet ad mutationem status. Ergo videtur, quòd non debeat aliquis religionem intrare, nisi prius cum amicis suis tractet.

¶ 2. Præterea, Dominus Luc. 14. inducit similitudinem de homine, qui vult turrim ædificare, quòd prius sedens computat sumptus, qui sunt ei necessarii, si habeat ad perficiendum, ne insultetur ei: quia hic

*Ep. 28. nō
multū ve
mote à
pri. 2.*

hic homo cepit ædificare, & nō potuit consummare. Sumptus autem ad turrim ædificandam (vt Augustinus dicit in epistola ad Lætiam |) nihil est aliud, quàm vt renūciat vnusquisque omnibus quæ sunt eius. Cōtingit autem quandoque quoddam multi non possunt, & similiter alias religionis obseruantias portare: in cuius figura 1. Reg. 17. dicitur, quoddam David non poterat incedere in armis Saulis: quia non habebat vnum. Ergo videtur, quoddam non debeat aliquis religionem intrare, nisi diuturna deliberatione præmissa, & multorum consilio habito.

*fr. 14. in
Mat. an-
te me. 2.*

SED contra est, quoddam dicitur Matthæi quarto, quoddam ad vocationem domini Petrus & Andreas continuo relicta rebus secuti sunt eum. Vbi Chrysostomus dicit super Matthæum †, Talem obedientiam Christus querit à nobis, vt neque instanti tempore moremur.

*lib. 3. c. 3.
60. 5.*

RESPONDEO dicendum, quoddam diuturna deliberatio, & multorum consilia requiruntur in magnis & dubijs, vt Philosophus dicit in tertio Ethic. * In his autem, quæ sunt certa & determinata, non requiritur consilium. Circa ingressum autem religionis tria possunt considerari. Primo quidem ipse religionis ingressus secundum se: & sic certum est, quoddam ingressus religionis est melius bonum. Et qui de hoc dubitat, quantum est in se, derogat Christo, qui hoc consilium dedit. Vnde Augustinus dicit in libro de Verbis Domini, * Vocat te Oriens, id est, Christus: & tu attendis Occidentem, id est, ad hominem mortalem & errare potentem. Alio modo potest considerari religionis ingressus per comparisonem ad vires eius, qui est religionem ingressurus. Et sic etiam non est locus dubitationis de ingressu religionis: quia illi qui religionem ingrediuntur, non confidunt in sua virtute se posse subsistere, sed auxilio virtutis diuinæ: secundum illud Isai. 40. Qui sperant in Domino, mutabunt fortitudinem, assument pennas sicut aquilæ: current, & non laborabunt: ambulabunt, &
non

*in ser. 7.
à me. il-
lius, t. 10*

non deficient. Si tamen sit aliquod speciale impedimentum, puta, infirmitas corporalis, vel onera debitorum, vel aliqua huiusmodi: in his requiritur deliberatio & consilium, cum his de quibus speratur quòd proficiat & non impediant. Vnde dicitur Eccles. 37. Cum viro irreligioso tracta de sanctitate, & cum iniusto de iustitia: quasi dicat, non. Vnde sequitur, Non attendas his in omni consilio, sed cum viro sancto assiduus esto. In quibus tamen non est diuturna deliberatio habenda. Vnde Hieronymus dicit in epistola ad Paulinum *, Festina queso te, & hærentis in salo nauicula funem magis præscinde, quàm solue. Tertio autem modo considerari potest modus religionem intrandi, & quam religionem aliquis ingredi debeat. Et de talibus potest haberi etiam consilium, cum his qui non impediant.

Ad primum ergo dicendum, quòd cum dicitur, Probate Spiritus si ex Deo sint, locum habet in his, quæ dubia sunt, vtrum spiritus Dei sit: sicut dubium potest esse his qui iam sunt in religione, vtrum ille qui religioni se offert, spiritu Dei ducatur, an simulatè accedat: & ideo debent accedentem probare, vtrum diuino spiritu moueatur. Sed illi qui ad religionem accedunt, non potest esse dubium, an propositum de ingressu religionis in corde eius exortum sit à spiritu Dei: cuius est ducere hominem in terram rectam. Nec propter hoc, ostenditur non esse ex Deo, quòd aliqui retrocedunt. Non enim omne quod à Deo est, incorruptibile est. Alioquin creaturæ corruptibiles non essent ex Deo, vt Manichæi dicunt. Neque etiam aliqui qui habent à Deo gratiam, possent illam amittere: quod etiam est hæreticum. Sed consilium Dei est indissolubile: quo etiam corruptibilia & mutabilia facit: secundum illud Isaiæ quadragésimosexto, Consilium meum stabit, & omnis voluntas mea fiet. Et ideo propositum de ingressu religionis non indiget probatione, vtrum sit à Deo: quia certa

circa illius, incipit hæc Epi. Praeter Am. brosi tua. mihi 8. 4.

gl. in 1. r. s. u. d.

certa discussione non eget: vt dicit glossa * super illud prima ad Theff. vlt. Omnia probate.

Ad secundum dicendum, quod sicut caro concupiscit aduersus spiritum, vt dicitur ad Galathas quinto; ita etiam frequenter amici carnales aduersantur profectui spirituali: secundum illud Michæ septimo, Inimici hominis domestici eius. Vnde Cyrillus exponens illud Luc. 9. Permite me renuntiare his qui domi sunt, dicit: Quætere renuntiare his qui domi sunt, ostendit, quod vtrumque diuisus sit. Nam communicare proximis, & consulere nolentes aqua sapere, indicat adhuc vtrumque languentem, & retrocedentem. Propter quod audit à Domino, Nemo cum posuerit manum ad aratrum & aspexerit retro, habilis est ad regnum Dei. Aspicit enim retro, qui dilationem querit, occasione redeundi domum, & cum propinquis conferendi.

Ad tertium dicendum, quod per ædificationem turris significatur perfectio Christianæ vitæ. Abrenunciatio autem propriorum est sumptus ad ædificandam turrim. Nullus autem dubitat vel deliberat, an velit habere sumptus, vel an possit turrim ædificare, si sumptus habeat. Sed hoc sub deliberatione ponitur, an aliquis sumptus habeat. Similiter sub deliberatione cadere non oportet, vtrum aliquis debeat abrenuntiare omnibus quæ possidet: vel si hoc faciendo ad perfectionem peruenire possit. Sed hoc cadit sub deliberatione, vtrum hoc quod facit sit abrenunciare omnibus quæ possidet: quia nisi abrenunciauerit, quod est sumptus habere, non potest (vt ibidem subditur) Christi esse discipulus: quod est turrim ædificare. Timor autem eorum qui trepidant, an per religionis ingressum possint ad perfectionem peruenire, esse irratiōnabilis, ex multorum exemplo conuincitur. Vnde Augustinus dicit 8. Confess. * Aperiebatur ab ea parte, qua intenderem faciem, & quo transire trepidabam, casta dignitas continentia, honeste blandiens, vt venirem neque dubitarem; & extendens ad me suscipiebat.

1 8. c. 11.
a me. 2. 1.

dum & amplectendum pijs manus, plenas gregibus bo-
 norum explorum. Ibi tot pueri & puellæ; ibi iu-
 uentus multa, & omnis ætas, & graues viduæ, & vir-
 gines anus. Irridebat me irrisione exhortatoria: qua-
 si diceret, Tu non poteris quod isti & istæ? An isti
 & istæ in semetipsis possunt, & non in domino Deo
 suo? Quid in te stas, & non stas? Projice te in eum.
 Noli metuere. Non se subtrahet ut cadas: projice te
 securius, & excipiet te, & sanabit te.

Exemplum autem illud, quod inducitur de David,
 non facit ad propositum: quia arma Saulis, sicut glof-
 sa dicit*, sunt legis sacramenta, tanquam onerantia.
 Religio autem est suaue iugum Christi: quia ut Gre-
 gorius dicit in quarto Moralium †, Quid graue mentis
 nostræ ceruicibus imponit qui vitare omne desiderium
 quod perturbat præcipit: qui declinari laboriosa mun-
 di huius itinera monet? Quod quidem suaue iugum
 super te tollentibus refectioem diuinæ fructuionis re-
 promittit, & sempiternam requiem animarum. Ad
 quam nos perducatur ipse qui promisit; Iesus Christus
 Dominus noster: qui est super omnia Deus benedi-
 ctus in secula.

1. Reg. c.
 17. inser-
 lin. super
 id, Depo-
 suit ea.
 † l. 4. Mo-
 ral. c. 39.
 in med.

TERTII VOLVMINIS
 SECVNDÆ SECVNDÆ
 PARTIS
 Summæ Totius Theologiæ
 S. Thomæ Aquinatis
 FINIS.